

Yüz Ölçümü Düşlerin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Aralık 2020

Meczip gölgelerin fırası idi adeta
Bozguna uğrayan sözcüklerden alıp da başımı
Gitmelerin meali idi yazamadığım
Yazmaya durduğum her hüznün vakti
Bir üzücün gölgesinde sırttan o karanlık resim gibi
Asla ait olmadığını evrenin tefrikası.

En çok da yüz ölçümü düşlerin
Yüzümden düşen parçalara
Böldüğüm ve bölündüğüm her satır başı
Pasaklı yüreğinde aşkın
Kanaviçe özlemlerinde şehrin de
İlk ışıklarına konan kuş gibi
Yüreğimde t/aşkın izleri
Bir vaveyla sökün eden derinden
Bir fısıltı kimi zaman
Kulaklarımı kemiren
İsyanı def etmek adına
Şık bir şiire öykündüğüm ölü günün gecesini.

En çok rafine olmuş karanlıktan sarkan
Ellerimden kayan yıldızlardan düşen
Yaşlara tahammülsüzlüğü fitratımın
Şeklen insan
Ruhu evreni ve boyutları aşan
Ne bir inkâr
Ne iddiası şairin
Sözcükler kadar hükmetseydi ya hayata
Hayat dediğin kaç kapı?
Aşk dediğin yüreğe sığar mı?

Şahikası güneşin
O cendere ki ömrü yok kılan
O lenduha ki
Görünmeyen bir minvalde

Aslında tek zerreye denk düşen bir hüküm gibi
Sırtını sıvazlamalı belki de kaderin
Tef tutan keder boyun eğmeden
Adımlamalı yolları
Esefleri görmeden
Neyse hayalleri neşreden
Bir n/esir ki
Şiire göz kırpan
Bir nefis ki
Hiçlikle eşleşen
Nefesinde sözcüklerin
İdame ettiği tek bir karede bile
Büyüdükçe büyüyen özleme
Riayet eden hüzne kucak açan.

Bir ibadet elleri semaya yakın
Ruhunda çalkantıların
Tınısına sadece Yaratan vakıf
Külliyen yalan masallardan
Arda kalan bir hüzün gibi
Kemirdikçe semiren bir hayatın
İade-i itibarı elbet maziden kalan.